

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Lutherus ignem à se accensum exstinguere conatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

ra. b Ex postulatis erat, ut ipsis liceret ministros Ecclesia eligere, qui verbum Dei pure doceant, nullis admistis hominum decretis (vnicum Lutheri scutum) 2. Nolle se posthac vllas dare decimas, nisi qua in Pastores & egenos distribuere. 3. rem indignam esse, quod huc usque velut conditione serui sint habiti: quum tamen Christi sanguine omnes in libertatem sint asserti. Seruitutem illam deinceps se nolle ferre, nisi Scriptura sacra testimonio demonstretur. aquis, esse, ut ferant. Vt paucis dicam, omnes pares esse, vel potius, conscientiam soli sacrae Scripturae, quam assidue in ore ac manu ferebant, si diis placet, accommodando, ijs à quibus haecenus acceperant, leges praescribere volebant. Interea Lutherus omnium ferè sententijs, vt qui nihil haecenus ad populum maiori contentione quam Euangelicam libertatem iactauerat, velut harum turbatum auctor atque incentor designabatur. Nec abnuet, quisquam qui libros eius legerit, aut quintam essentiam eorum in Conradi Andreae libro de pacifico & miri Luthero. quimo Lutherus hos XII. Art. Rebelliū eū Auctario in Saxonia recudi curauit. In quo Auctario ait culpam esse in Magistratibus Ecclesiasticis, & Deum per rusticos delinere, quod contra suam doctrinam insaniant, & quod orbis stupere posset, iubet principes ab his rebellibus rusticis veniā petere; & asserit Magistratū nec posse nec debere impedire, quo minus vnusquisque doceat, credatque quod collibitum sit? siue Euangelium sit siue mendacium. (c) Sed etsi id nesciretur de Luthero, aliunde constat eius Sanguinarius animus.

Si quis te cogere velit (inquit in quingentis à se promulgatis Articulis (d) vs Papa in decreto suis fecit, ne tempore Aduentus aut Quadragesima carnem edas, ne patere eam libertatem tibi eripi. Quis te Deus donauit, sed potius in contemptum ipsius, fac contrarium, dicens: Quandoquidam carnis esu mihi interdixit, Rex oppressionem meam libertatis legem facere vis, vel inuiso te carnem manducabo. Neque hoc in ventris tantum cibis, sed etiam alijs in rebus quae libertate esse debent, facere iubet. (e) Quis est inquit, Papa? quis est ille dominus qui te voluntatis sua & imperij mancipium reddere possit? Natura te libertate donauit, quam vel cum vita periculo tuari ac conseruare debes. Et quidem si Guicciardino credimus, Lutheri rebus multum illud obstitit, quod subditis rebellionem contra Principes excitandi viam monstrauit, similis illius apud Homerum,

Cui iocus & ludus fuerat miscere supremis
Ima; uisci quo suis dare; deicere omnia, caelis

Denique, aqua, & terra compagem soluere totam.

IV. Vbi vero animaduertit ita incensam plebis insaniam, vt ad summas miseras nulla fieri posset accessio; omniaque iam sanguine redundarent, voce & stilo contra rusticos conuersis, incendium à se excitatum extinguere quodammodo conatus fuit, cuius tamen auctorem non minus impudenter se negabat, quam audacter antea seditiofas voces & scripta sparserat. Sed quid tu verbis frustra id negas quod actiones tuae omnes loquuntur? Hanc praeposteram Lutheri diligentiam, vel malitiam potius, Erasmus libellos populari lingua contra Rusticos ab eo scriptos videns, false ridet, (f) eumque suis illis prioribus de Euangelica contra humanam tyrannidem Libertate scriptis rebellionis ac tumultibus illis occasionem dedisse, aperte testatur. O summam hominis malitiam! Lutherus bello iam cui fomitem ipse subiecerat, flagrante, pacem seruandam esse clamat: interim Principes hortatur, vt miseros in frustra fecent. Quinetiam Principem quendam libro II. contra Rusticos appellans, ait eorum cade facilius ac melius caelum, quam alios precibus, promeriturum.

Dum ita Lutherus receptui canit, & turbas illas iam lenitate iam rebellium sanguine sedari suadet; Muncerus oleum igni affundit, & seditioforū animos multo magis inflammat, doctrinam suam pulcre itidam, è S. Scriptura demonstrans, nec minus Spiritu sancto quam Lutherus praedictum se iactans. Docebat vero, Euangelij libertatem armis esse propugnandam. Non vno Scripturae loco Deum promittere, ad futurum se miseris, & oppressurum esse impios. Eam promissionem proprie ad se pertinere, vt qui regnum Dei vnice propagare studeant. Principes quidem illos vocari, sed reuera tyrannos esse. Deum olim Regibus mandasse, vt volumen legum quas ipse tulisset diligenter inspicerent; quod quidem illi minime faciunt. Sicut ergo è templo quondam Christus eiecerit emtores ac venditores; ita nunc etiam sacrificulos eorumque patronos ac socios eliminaturum. Moriendum ergo potius quam Euangelij doctrinam sibi eripi patientum. A Deo vicioriam sibi certo certius promissam. Notum esse quid Gedeon, quid Ionathas, quid Dauid diuino subnixi auxilio fecerint. Idem se facturum, &c. Haec quidem tum Noui huius Prophetarum (de quo libro II.

b Vlenberg. Vita Lutheri cap. 15. num. 1. c Vlenberg. f. i. Vita Luth. cap. 15. d Art. 39. e In serm. ser. 4. post Inuocauit. f. Eras. in Hyperasp.

II. plura diximus) fuit oratio, ex aliorum scriptis à nobis excerpta. Sic vero credulum vulgus Muncerus dementaverat, ut quo vellet, eos facile inclinaret, ut qui ab ipſis pro vate cœlitus ad depellendam ab ipſorum cervicibus ſervitutem miſſo, à plerisque haberetur.

V. Dum ita Muncerus cum ſuis ſecure agit, Nobilitas arma capit, & ſeditioſos paſſim invadit, vario rerum ſucceſſu, qui iam plerique tandem victi ac proſtigati, aut in prælio occubuerunt, aut carniſicis manibus interempti ſunt. Horribiliſtimum admodum primo Muncerianorum, deinde reliquorum paſſim tumultuantium ſtragès fuit edita. Quidam ad ducenta fere iſtorum hominum, nec pedibus ad fugiendum, nec manibus ad pugnam dum inſtructorum, millia varijs cladibus abſumpta prodiderunt, victorum tandem quoque ira in miſericordiam vertente. Et proſecto excors ſit qui aut de vulgo conſtantiam, aut ab effeminatis & imbellibus victoriam ſibi promittat. Seditioſiſ huius ſcintillæ ad Franciæ uſque limites evolarunt, ſed à Lotharingæ Duce non ſine multorum cædenempe 18000. ruſticorum mature exſtinctæ ſunt. Ecce tibi primos Lutherana doctrina fructus, à Petro Godalio quinque libris prolixè deſcriptos: Ecce Apocalypticæ Locuſtas ſimiles equis paratis in prælium, & ſuper capita earum coronas libertatis & independentiæ &c. quæ brevitertantum attingere volui, inſtituti mei memor. Neque, opinor, ægre feret Lector, in alium locum eadem à me differri. His enim ſi hoc loco recenſendis diutius immorari velim, neque citra horrorem illud facturus, & libri prolixitate Lectori ſtultitium ſim allaturus. Quare ad ea quæ plurima mihi diceſſenda reſtant, me accingo; quanto plus, & quidem difficilis admodum itineris, reliquum eſt, tanto incitatiore paſſu progreſſurus.

VI. Ad horum malorum cumulum complures deinde aliarum miſeriæ & calamitates acceſſerunt. O quanta Dei eſt potentia! quam gravis ipſius eſt manus! Felix ille, qui ſub diviniæ & æternæ providentiæ alas ſe recipiens, ſpei ſuæ anchoram ſibi iacit quò nulla rerum mundanarum tempeſtas aut calamitas perſtingere poteſt! Miſera quidem Germania, quam primum ſchiſmati favere cœpit, præſentem ſtatim divini numinis ultionem ſenſit. Primo enim toris ſeptem annis acerbiffima eam famēs affixit: deinde novum morbi hæſtenus incogniti genus eam invaſit, & breviffimo temporis ſpacio incredibilem hominum multitudinem ab-

ſumpſit. Vulgo, neſcio quam ob cauſſam, ſudor Anglicus morbus hic dicebatur, eò fortaiſſis quod primus ſchiſmatis auctor ex Anglia prodierit, quod deinde ſcriptis eius in Bohemiam illatis valde fuit auctum; ac tandem à Luthero per univerſam Germaniam propagatum, qui Saxonum auxilio Eccleſiæ oppugare tanto facilius ſibi putabat, quod ab Huſſitis & viribus & numero inferioribus iam oppugnata eſſet, ac contagio, quæ pene quod reliquum erat mortalium depaſta fuit. Ita que omnia elementa in hominum perniciem conſiſſe videbantur. Cœlum enim multa ac crebra lugubria ſigna ac prodigia oſtenderat: & Mare limites à Natura ſibi poſitos egreſſum, & vicina longe lateque inundans, ingentem hominum dederat ſtragem. Illud à nonnullis obſervatum, & à ſancto quodam homine dictum eſt, nullam unquam eluvionem aut terræ motum exſiſſe quin ſingulare aliquid portenderiat. Illo vero tempore quo prima conſiſſionis ac ſeditioſiſ, quæque eas conſequuta ſunt malorum ſemina ſpargi cœperunt, quod fuit Anno M.D.XXIV. & ſequenti, admirabiles plane atque inuſitati à Mathematicis notari ſunt Planetarum poſitus atque aſpectus, & impendentes miſeriæ ac calamitates prædictæ. Viginſi illarum conſiſſiones, de quibus dixi capite ſecundo meſe Februario factæ ſunt: de quibus ſedecim in ſigno Aqueo contigerunt, omnibus Planetis cum Sole in ſigno bicorporeo conſiſſis: ex quibus proculdubio (ſi modo quidquam Astrologorum prædictioſibus tribuendum eſt) religionis mutatio, ut poſt omnes Astrologos ego quoque ſupra notavi, fuit præſignificata. Tanto vero conſiſſiones illarum viginſi magis ſunt admirabiles, quod nunquam eodem meſe contigiſſe reperiantur. Planetarum enim periodi tam inter ſe diverſæ ſunt, (quum unus triginta, alius duodecim, alius uno anno, alius etiam viginſi octo diebus curſum ſuum abſolvat,) ut tam multæ unum in meſem coincidentes conſiſſiones ſumma admiratione dignæ merito videantur, quas quidem Luthero & reliquis ſchiſmaticis cœlum terræ miſcentibus, contigiſſe iam diximus. Sed & alia non minus mira prodigia, certiffimi diviniæ iræ contra nos præcones ac nuncijs, in cœlis paſſim conſpecti ſunt: quibus Lutherus quoque in libello contra duodecim articulos ruſticorum Principes terret, & quamvis pacis ſtadium præ ſe ferat, crudeliſſimum eis bellum comminatur. *Is, inquit, eſt hodie revertum*

Ec

ſta.